

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 4715 van 11 december 2007
in de zaak RvV 14.053 / II

In zake:

M [REDACTED] Ü [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van haar advocaat E. TOP
Brederodestraat 146
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat M [REDACTED] Ü [REDACTED] van Turkse nationaliteit, op 13 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten, van 13 augustus 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 20 november 2007, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 december 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. KARSIKAYA, die loco advocaat E. TOP verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

"(...) De verzoekende partij beschikt over vijftien dagen om aan de griffie een repliekmemoratie te laten geworden."

Artikel 39/81, derde lid, van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de verzoekende partij binnen de in het tweede lid bepaalde termijn geen repliekmemorie heeft ingediend, doet de Raad, nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, zonder verwijl uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld. (...)"

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster de brief van de griffie met de vraag een repliekmemorie in te dienen ontving op 2 oktober 2007 op haar gekozen woonplaats, met name ten kantore van haar raadsman. Derhalve is 17 oktober 2007 de uiterste datum waarop verzoekster een repliekmemorie kon indienen. Verzoekster deed dit pas op 24 oktober 2007. De repliekmemorie werd aldus laatstijdig ingediend. In de beschikking tot vaststelling van 20 november 2007 wordt verzoekster hierop gewezen.

Ter zitting roept de advocaat van verzoekster overmacht in. De woonplaatskeuze werd gedaan te zijnen kantore, doch hij bevond zich tot 9 oktober 2007 in het buitenland. De kennisgeving had dus plaats op 9 oktober 2007, derhalve was 24 oktober 2007 de laatste dag waarop de repliekmemorie kon worden ingediend en was de repliekmemorie aldus tijdig.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen repliekmemorie heeft neergelegd binnen de door de wet voorziene termijn. De strengheid van de wet kan worden gemilderd in geval van overmacht. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass., 9 oktober 1986, *R.W.*, 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, "Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid)", in *Administratieve Rechtsbibliotheek*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

De ingeroepen overmacht dat verzoeksters raadsman, bij wie woonplaatskeuze werd gedaan, zich tot 9 oktober 2007 in het buitenland bevond, kan niet als overmacht worden beschouwd, daar dit noch een gebeurtenis is buiten de menselijke wil om, noch een gebeurtenis die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden. De verjaringstermijn van 15-dagen om repliekmemorie in te dienen gaat in met de dag van de kennisgeving van de bestreden beslissing. Als die dag wordt, bij een kennisgeving bij aangetekende brief, beschouwd de dag van aanbieding ervan door de post aan de woning van de bestemming, ook indien de betrokkene de zending niet in ontvangst neemt of door iemand anders in ontvangst laat nemen, bijvoorbeeld omdat hij afwezig is. Een loutere afwezigheid, zelfs in het buitenland, is geen geval van overmacht (Arrest RvSt nr. 118.123 van 8 april 2003). Bijgevolg kan de ingeroepen overmacht niet worden aanvaard als overmacht en was 2 oktober 2007 de datum van kennisgeving van de bestreden beslissing. Met toepassing van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf december tweeduizend en zeven door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.

